

ΕΛΕΝΗ

Φίλοι γυναῖκες, τίνοι πότμωι συνεζύγην ;
Ἄρ' ἡ τεκοῦσά μ' ἔτεκεν ἀνθρώποις τέρας ;
γυνή γάρ οὐθ' Ἑλληνίς οὔτε βάρβαρος
τεῦχος νεοσσῶν λευκὸν ἐκλοχεύεται,
ἐν ᾧ με Λήδαν φασίν ἐκ Διὸς τεκεῖν.
Τέρας γὰρ ὁ βίος καὶ τὰ πράγματ' ἐστί μου,
τὰ μὲν δι' Ἥραν, τὰ δὲ τὸ κάλλος αἴτιον.
Εἴθ' ἐξαλειφθεῖς ὡς ἄγαλμ' αὐθις πάλιν
αἴσχιον εἶδος ἀντὶ τοῦ καλοῦ ἴλαθον,
καὶ τὰς τύχας μὲν τὰς κακὰς ἅς νῦν ἔχω
Ἑλληνες ἐπελάθοντο, τὰς δὲ μὴ κακὰς
ἔσφζον ὥσπερ τὰς κακὰς σφζουσί μου.
Ὅστις μὲν οὖν ἐς μίαν ἀποδλέπων τύχην
πρὸς θεῶν κακοῦται, βαρὺ μὲν, οἰστέον δ' ὅμως·
ἡμεῖς δὲ πολλαῖς συμφοραῖς ἐγκείμεθα.

Euripide, *Hélène*, Ve siècle av. J.-C.